

Då [INSTITUTION] ställer sig bakom den allmänna friheten att öppet undersöka hur saker och ting förhåller sig, garanterar det alla som deltar i [INSTITUTION]:s aktiviteter största möjliga frihet att tala, skriva, lyssna, utmana och lära. Såvida inte begränsningar av denna frihet är nödvändiga för att [INSTITUTION] ska fungera, respekterar och stöder [INSTITUTION] helt det fria meningsutbytet i alla frågor som kan vara aktuella.

Olika uppfattningar i en fråga uppstår ofta helt naturligt. Det inte är [INSTITUTION]:s roll att försöka skydda individer från idéer och åsikter som de anser vara ovälkomna, obehagliga eller till och med djupt stötande. Trots att [INSTITUTION] i hög grad värderar artighet och förutsätter att alla som deltar i dess aktiviteter gemensamt tar ansvar för att upprätthålla ett klimat av ömsesidig respekt, kan brister i dessa avseenden aldrig användas för att begränsa möjligheterna att föra en fri debatt, hur stötande eller obehagliga de idéer som diskuteras än må vara för vissa.

Friheten att debattera och diskutera olika konkurrerande idéers förtjänster innebär givetvis inte att individer alltid får säga vad de vill, var de vill. [INSTITUTION] kan begränsa yttranden som bryter mot lagen, som felaktigt förtalar en individ, som utgör ett verkligt hot eller trakasserier, som oberättigat inkräktar på betydande integritets- eller sekretessintressen, eller som i övrigt är direkt oförenliga med [INSTITUTION]:s funktion. Dessutom kan [INSTITUTION] inom rimlighetens gräns reglera tid, plats och uttryckssätt för att säkerställa att yttrandet inte stör den vanliga verksamheten inom [INSTITUTION]. Men dessa möjliga begränsningar ska ses som snäva undantag från den allmänna principen om yttrandefrihet, och det är av synnerlig vikt att undantagen aldrig används på ett sätt som är oförenligt med [INSTITUTION]:s ställningstagande för en helt fri och öppen idédebatt.

Med andra ord är den grundläggande principen för [INSTITUTION] att debatt och diskussion inte kan undertryckas av det skälet att de idéer som läggs fram av några eller t.o.m. av en majoritet anses vara stötande, okloka, omoraliska, eller felaktiga. Det åligger de enskilda som deltar i [INSTITUTION]:s verksamhet, inte [INSTITUTION] som institution, att avgöra vad som är sant och agera därefter, inte genom att försöka undertrycka det fria meningsutbytet, utan genom att öppet och efter bästa förmåga ifrågasätta de föreställningar som de motsätter sig. Främjandet av förmågan hos de som är verksamma vid [INSTITUTION] att delta i ett sådant fritt meningsutbyte på ett effektivt och ansvarsfullt sätt är självt en väsentlig del av [INSTITUTION]:s bildningsuppdrag.

Som en följd av [INSTITUTION]:s åtagande att skydda och främja det fria ordet ska de som verkar vid [INSTITUTION] agera i enlighet med principen om yttrandefrihet. Även om det står verksamma vid [INSTITUTION] fritt att kritisera och ifrågasätta de åsikter som uttrycks på campus, inklusive åsikter som uttrycks av inbjudna talare, får de inte hindra eller störa andras frihet att uttrycka uppfattningar som de avvisar eller t.o.m. avskyr. För detta ändamål har [INSTITUTION] ett djupt ansvar, inte bara att främja en livlig och orädd debatt, utan också att skydda yttrandefriheten när andra försöker begränsa den.